

Лоза Д.Ю., ст. гр. ПТБ-16-1д,
Голомб В.В., к.е.н., доцент – науковий керівник

ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ЕП

На сучасному етапі розвитку економіки важливим напрямом є стимулювання соціального підприємництва. Соціальне підприємництво надає можливість часткового й динамічного вирішення на місцевому рівні тих гострих соціальних проблем, які неспроможна вирішити держава, а також включення в економічну діяльність тих підприємств, які ставлять за мету не лише одержання прибутку, збагачення, накопичення капіталу, але й її спрямування на підтримку уразливих груп населення, створення нових робочих місць, пом'якшення та вирішення соціальних проблем країни.

Вперше, соціальне підприємництво як термін з'явився в 1960-х роках А у 1980-х роках почало набирати велику популярність і швидко розвиватися. Значний внесок у його розвиток зробив Білл Дрейтон. У 1980 році він заснував фонд Ашока, який став першою організацією, що займалася підтримкою соціальних підприємців. У XXI столітті з'являються безліч організацій, що діють в даному напрямку, найбільшою з яких на даний момент є «глобальна мережа інвестицій впливу», основним ініціатором якої був Фонд Рокфеллера, вона спрямована на суспільно і екологічно корисну діяльність. Важливу роль у розвитку соціального підприємництва зіграли інформаційні технології. Телефонний зв'язок, Інтернет, соціальні мережі, все це допомагає подолати географічні та соціальні кордони, залучити велику кількість людей до будь-якої проблеми і організувати збори необхідних коштів.

Для України, з її складним економічним становищем, соціальне підприємництво дуже актуальне, перші спроби його запровадити були ще на початку 2000-х, але на жаль воно досі не змогло отримати необхідного поширення і підтримки держави. Причина у незацікавленості великого бізнесу та відсутності у соціального підприємництва офіційного законодавчого статусу. Це дуже сильно ускладнює розвиток даної сфери. Звичайні підприємства, можуть проводити соціально корисну діяльність, приймати на роботу осіб з соціально вразливих груп населення, направляти частку прибутку на благодійність, але це майже завжди негативно позначається на комерційному успіху.

Не зважаючи на важке становище, усе одно з'являються підприємства, які можна цілком вважати соціальними. Чудовим прикладом такої організації є «Горіховий дім». Це львівська пекарня, що виробляє органічну продукцію за старовинними рецептами, а виручені кошти спрямовує в Центр інтеграції для жінок, які опинилися в кризових ситуаціях, а також на підтримку «Соціального таксі» для інвалідів, і при цьому залишається комерційно вигідним проектом.

В наші дні соціальне підприємництво дуже поширено. Найбільш розвинені держави, серед яких лідирують США і Великобританія, активно спонсорують як організації всередині країни, так і ті, що діють в країнах, що розвиваються. Крім того значна частина великого бізнесу також так чи інакше пов'язана із соціально корисною діяльністю. Україна, маючи велику кількість проблем, має стимулювати розвиток соціального підприємництва, створити правову базу для його функціонування, а також надавати необхідні пільги.